

El feminisme ha aconseguit convertir-se en un dels moviments socials més important en el passat segle, però reconeix que encara queda molt de camí per fer en la seua lluita. /EL PUNT

Trenta anys de feminisme valencià

Fa tres dècades el moviment feminista es va fer visible al País Valencià. Ara unes jornades recorden el llarg camí recorregut per les dones, denuncien el poc pes específic del gènere femení en els espais de poder autonòmic i reivindiquen més visualització

TERE RODRÍGUEZ

● En 1977 el moviment feminista del País Valencià es va fer visible amb la celebració de les primeres jornades en democràcia. Des de feia anys, grups de dones i dones de manera individual, estaven treballant i apostant pel feminisme davant la indiferència d'una part de la societat i de l'escàndol de l'altra. La coordinadora que es va crear per a realitzar aquesta trobada estava formada per dones de vocalies veïnals, grups autònoms, dones universitàries i grups que provenien de partits polítics, però que actuaven autònomament.

Les paraules d'una de les participants de l'acte resumeix perfectament les conclusions d'aquella primera reunió: «Les jornades no buscaven ni l'aplaudiment, ni els lloresers o la caiguda del teló. Buscaven el que precisament van aconseguir: que les dones pogueren dialogar sobre els

«EL MOVIMENT FEMINISTA VALENCIÀ ÉS PROU POTENT I EN GENERAL SEGUEIX LA TÓNICA DEL QUE SÓN ELS GRANS CIUTATS L'ESTAT. HUI DIA, PERÒ, PER MOTIUS POLÍTICS HA PERDUT PODER»

seus propis problemes. Això és només el principi. El camí de les jornades queda obert», recorda un document de la reunió.

Tres dècades després, les dones acaben de celebrar les «Jornades 30 anys de feminisme al País Valencià. Allò que fem. Allò que volem» amb un objectiu molt clar. «Permetre un espai de reflexió, de debat, de plantejar accions, propostes, idees, concepcions i sobretot d'estratègies per a analitzar quins han sigut els objectius del moviment feminista en el passat, en el present. I sobretot, quines seran les del futur», explica Maite Sarrió, consultora experta en gènere, polítiques d'igualtat i gestió de la diversitat i que s'ha encarregat de coordinar la comunicació externa de les jornades.

En tres dies, centenars de dones han tingut ocasió d'escoltar les reflexions que expertes de tot l'Estat han fet sobre violència de

gènere; prostitució i treball sexual; dona i salut; treball assalariat; polítiques educatives; sexualitat; separació i divorci; associacions de dones; dones immigrants; gènere i arquitectura; feminisme i identitats; feminisme i creativitat; nous espais de feminisme; feminisme i globalització; feminisme i política; noves estratègies de les xarxes feministes i feminismes i espais de poder.

Molt de camí per fer

Sarrió apunta que els èxits aconseguits pel feminisme han sigut molts. «Ha quedat demostrat que ha sigut un dels moviments que més èxit social ha tingut al món, ja que ha sigut capaç de transformar moltes mentalitats i estructures. El segle XX ha sigut denominat per molts teòrics i teòriques com el Segle de les Dones. S'han aconseguit grans èxits respecte a drets de ciutadania com el dret al treball, a l'estudi, a la salut, a la

sexualitat i a la reproducció elegida entre d'altres», recorda aquesta doctora en psicologia.

Encina García, portaveu de la Plataforma Feminista del País Valencià, igualment destaca l'avanç legislatiu, sobretot en algunes matèries com la violència de gènere. «El treball i l'esforç comú de les feministes ha sigut com la lluita pel vot en una altra època», compara García. A més, considera que s'ha fet un pas avant fent arribar a la gent que una societat no pot ser democràtica si les dones no estan en el mateix nivell d'igualtat que les dones.

Això no obstant, no ha sigut un camí de roses i encara queda molt de camí per recórrer. «És cert que als països més desenvolupats hem aconseguit una gran dosi d'igualtat formal, però la igualtat real està molt lluny», indica Sarrió. Un exemple molt clar, i només és un d'una llarga llista, és l'escassa representació